

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjunde avdelningen)

den 11 april 2013*

”Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den italienska marknaden för köp och första beredning av råttobak — Det solidariskt betalningsansvariga företaget har betalat böterna — Berättigat intresse av att få saken prövad — Bevisbörda”

I mål C-652/11 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 15 december 2011,

Mindo Srl, i likvidation, med säte i Rom (Italien), företrädd av G. Mastrantonio, C. Osti och A. Prastaro, avvocati,

sökande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av N. Khan och L. Malferrari, båda i egenskap av ombud, biträdda av F. Ruggeri Laderchi och R. Nazzini, avvocati, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden G. Arestis samt domarna J.-C. Bonichot och A. Arabadjiev (referent),

generaladvokat: V. Trstenjak,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 oktober 2012,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

- 1 Mindo Srl (nedan kallat Mindo) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 5 oktober 2011 i mål T-19/06, Mindo mot kommissionen (REU 2011, s. I-6795). Genom denna dom ogillade tribunalen Mindos talan om delvis ogiltigförklaring eller ändring av kommissionens beslut K(2005) 4012 slutlig av den 20 oktober 2005 om ett förfarande enligt artikel 81.1 [EG] (ärende COMP/C.38.281/B.2 – Råtobak – Italien) (EUT 2006 L 353, s. 45), (nedan kallat det angripna beslutet) samt, i andra hand, om nedsättning av de böter som ålagts bolaget.

Bakgrund till målet och det angripna beslutet

- 2 Mindo är ett italienskt bolag, nu i likvidation, vars huvudsakliga verksamhet avser beredning av råtobak. Bolaget var ursprungligen ett familjeföretag som år 1995 förvärvades av ett dotterbolag till Dimon Inc. Vid förvärvet ändrades bolagets namn till Dimon Italia Srl. Den 30 september 2004 såldes andelarna i bolaget till fyra privatpersoner som saknade samband med Dimon-koncernen och bolaget fick namnet Mindo. I maj 2005 slogs Dimon Inc. och Standard Commercial Corporation samman till ett nytt företag med namnet Alliance One International, Inc. (nedan kallat AOI).
- 3 Den 19 februari 2002 mottog Europeiska gemenskapernas kommission en ansökan om immunitet mot böter från ett av de bolag i Italien vars verksamhet avser beredning av råtobak, Deltafina SpA.
- 4 Den 4 april 2002 mottog kommissionen en ansökan om immunitet mot böter och, i andra hand, om nedsättning av eventuella böter från Mindo, som vid denna tidpunkt ännu kallades Dimon Italia Srl. Viss bevisning från bolaget mottogs vidare den 8 april 2002.
- 5 Den 9 april 2002 bekräftade kommissionen genom skriftligt mottagningsbevis att den hade mottagit Mindos ansökan om immunitet mot böter och om nedsättning av eventuella böter. Kommissionen informerade bolaget om att ansökan om immunitet inte uppfyllde villkoren i kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 45, 2002, s. 3, nedan kallat meddelandet om samarbete).
- 6 Den 20 oktober 2005 antog kommissionen det angripna beslutet där den konstaterade att de bolag som beslutet var riktat till, vars verksamhet avsåg råtobaksberedning i Italien, under perioden år 1995 till början av år 2002 genom sitt uppträdande hade gjort sig skyldiga till en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 81.1 EG.
- 7 Kommissionen preciserade bland annat att eftersom den koncern som Mindo tillhörde medan överträdelsen pågick hade upphört att existera till följd av dess sammanslagning med koncernen Standard Commercial Corporation riktade sig det angripna beslutet till AOI i egenskap av rättslig efterträdare till de två nämnda koncernerna. Det angripna beslutet riktade sig även till Mindo i egenskap av rättslig efterträdare till Dimon Italia Srl.
- 8 Kommissionen fastställde utgångsbeloppet för de böter som ålagts Mindo till 12,5 miljoner euro vilket höjdes med 25 procent på grund av överträdelsens mycket allvarliga beskaffenhet och 60 procent på grund av dess varaktighet under sex år och fyra månader. Kommissionen begränsade Mindos ansvar till 10 procent av dess omsättning under det senaste verksamhetsåret. Kommissionen biföll därefter Mindos ansökan om nedsättning av böterna till följd av bolagets samarbete och satte ned böterna med 50 procent. Kommissionen fastställde således det slutliga bötesbelopp som ålades Mindo och AOI till 10 miljoner euro. AOI var ansvarigt för hela detta belopp medan Mindo endast var solidariskt ansvarigt för 3,99 miljoner euro.
- 9 Den 14 februari 2006 betalade AOI hela det bötesbelopp som kommissionen hade ålagt AOI och Mindo.

- 10 Den 4 juli 2006 försattes Mindo i likvidation. Bolaget upplyste inte vid något tillfälle tribunalen om detta.
- 11 Mindo ingav den 5 mars 2007 en ansökan om ackord med överlåtelse av tillgångar vid Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare (konkursdomstolen i Rom), med stöd av artikel 161 i kungligt dekret nr 267 av den 16 mars 1942 om konkurs, ackord, förenklat konkursförfarande och tvångslikvidation (regio decreto 16 marzo 1942, n. 267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa), i dess ändrade lydelse (ordinärt tillägg till GURI nr 81 av den 6 april 1942). Genom beslut av den 27 november 2007 fastställde Tribunale fallimentare di Roma det ackord som Mindo hade föreslagit.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 12 Mindo yrkade i ansökan som gavs in den 20 januari 2006 att förstainstansrätten i första hand skulle ogiltigförklara det angripna beslutet och i andra hand sätta ned det bötesbelopp som ålagts Mindo solidariskt med AOI.
- 13 Under förhandlingen den 29 november 2010 anförde kommissionen, som några dagar tidigare hade fått kännedom om att Mindo befann sig i konkurs sedan juli månad år 2006, i huvudsak att bolaget inte längre hade något berättigat intresse av att få sin talan prövad. Tribunalen anmodade därför Mindo att inkomma med alla relevanta upplysningar och handlingar angående överenskommelser som Mindo eventuellt hade ingått med AOI om sistnämnda bolags betalning av böterna och angående möjligheten att begära ersättning från Mindo av en del av de inbetalda böterna. Mindo efterkom denna anmodan.
- 14 I en skrivelse av den 30 mars 2011 besvarade AOI de frågor som tribunalen hade ställt och uppgav i huvudsak att skälet till att det fortfarande inte hade väckt talan mot Mindo för att få ersättning var att det föredrog att invänta utgången av förfarandet vid tribunalen.
- 15 AOI förklarade att det för att inleda en sådan process med stor sannolikhet skulle vara tvunget att få till stånd en dom och ett föreläggande om betalning grundat på en sådan dom. För det fall tribunalen helt eller delvis skulle ogiltigförklara böterna, skulle företaget dessutom bli tvunget att betala tillbaka det ersatta beloppet jämte ränta till Mindo, vilket skulle ha gjort hela processen tung, kostsam och långdragen. AOI bedömde vidare att dess talan inte var preskriberad och att preskription inte heller skulle infalla före utgången av förfarandet vid tribunalen. AOI påpekade slutligen att den omständigheten att ett ackordsförfarande pågår inte hindrar en borgenär från att väcka talan vid behörig domstol i syfte att uppnå fastställelse mot den gäldenär som är föremål för ackordsförfarandet eller att yrka föreläggande om betalning så snart som beslutet om fastställelse av ackordet har meddelats.
- 16 Efter prövning av omständigheterna i målet, och särskilt föremålet för talan, bedömde tribunalen att Mindo inte hade styrkt att det hade ett faktiskt intresse av att fullfölja förfarandet, varför det saknades anledning att döma i saken.

Parternas yrkanden

- 17 Mindo har yrkat att den överklagade domen ska upphävas i sin helhet, att målet ska återförvisas till tribunalen för ny prövning i sak och att kommissionen ska förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader.
- 18 Kommissionen har yrkat att överklagandet ska ogillas och att Mindo ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 19 Mindo har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande. Som första grund har Mindo anfört att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte bedöma bolagets situation på ett korrekt sätt och genom att följaktligen fastställa att Mindo inte hade något berättigat intresse av att få saken prövad. Den andra grunden, som har åberopats i andra hand, avser att AOI:s och Mindos rätt till en rättvis rättegång har åsidosatts.
- 20 Kommissionen har anfört att det är uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning såvitt avser den första grunden och att den andra grunden saknar stöd.

Upptagande till sakprövning av den första grunden

- 21 Enligt fast rättspraxis följer det av artikel 256.1 andra stycket FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol samt artikel 168.1 d och 169.2 i denna domstols rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter domen ifrågasätts samt de rättsliga grunder som åberopas till stöd för yrkandet om upphävande (se dom av den 6 mars 2001 i mål C-274/99 P, Connolly mot kommissionen, REG 2001, s. I-1611, punkt 121, och av den 24 januari 2013, 3F mot kommissionen, C-646/11 P, punkt 51).
- 22 Domstolen konstaterar att Mindo har anfört att tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och att bolaget därvid, på ett tillräckligt klart och tydligt sätt, har angett i vilka delar den överklagade domen ifrågasätts, särskilt punkt 87 i domen, samt utvecklat skälen till varför det anser att domen i dessa delar innebär en felaktig rättstillämpning.
- 23 Kommissionen saknar således fog för sin invändning om rättegångshinder såvitt avser den första grunden.

Prövning i sak av den första grunden

Parternas argument

- 24 Mindo har anfört att AOI genom att betala hela bötesbeloppet har fått en fordran mot bolaget enligt artiklarna 2055 andra stycket och 1299 i den italienska civillagen. Enligt artikel 2946 i samma lag gäller den ordinarie preskriptionstiden på tio år för AOI:s fordran mot Mindo. Tribunalen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 85 och följande punkter i den överklagade domen anförde att ogiltigförklaring eller ändring av det angripna beslutet inte skulle medföra någon fördel för Mindo. AOI:s fordran uppstod nämligen vid den tidpunkt då böterna betalades och preskriptionstiden för att väcka talan angående denna fordran är tio år.
- 25 Mindo har vidare gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den konstaterade att det varken fanns bevis för att AOI hade en fordran mot Mindo eller för att AOI hade möjlighet eller avsikt att kräva betalning av en sådan fordran. Mindo har gjort gällande att det i sitt svar på kommissionens yttrande över de handlingar som bolaget hade ingett på tribunalens begäran styrkte sin skuld till AOI genom att inge bevisning gällande kungligt dekret nr 267 av den 16 mars 1942 och gällande AOI:s faktiska rätt att göra fordran gällande. Mindo var dessutom inte skyldigt att bevisa att AOI verkligen hade för avsikt att göra fordran gällande, utan enbart att detta företag faktiskt hade rätt att väcka talan i detta avseende.
- 26 Mindo har slutligen gjort gällande att tribunalens bedömning av bevisbördan var felaktig, eftersom tribunalen till grund för denna bedömning i domskälen konstaterade att ”det inte [var] uteslutet” att AOI hade åtagit sig att betala Mindos andel av bötesbeloppet. Mindo har under den muntliga

förhandlingen framfört att tribunalens bedömning i detta avseende innebar att bolaget inte hade någon möjlighet att försvara sig och att den medförde en omvänd bevisbörda. Tribunalens bedömning var i sin helhet grundad på spekulativa resonemang angående AOI:s avsikt och andra eventualiteter som saknade relevans.

- 27 Kommissionen har genmält att Mindos andel av bötesbeloppet i sin helhet betalades av AOI, som vid den tidpunkt då den överklagade domen meddelades ännu inte hade väckt talan för att begära ersättning i detta avseende, och att det fanns en dold överenskommelse mellan Mindo och AOI enligt vilken AOI skulle ta på sig ansvaret för Mindos konkurrensbegränsande beteende.
- 28 Enligt kommissionen grundade tribunalen inte sin argumentation på överväganden gällande italiensk rätt, utan på ett antal observationer i sak vilka talar mot att AOI hade rätt att väcka talan mot Mindo för att begära ersättning. Kommissionen har i detta avseende under den muntliga förhandlingen klargjort att dess uppfattning är att AOI:s betalning av Mindos andel av bötesbeloppet, ”i en normal situation” och om andra överenskommelser saknas medför att en fordran uppstår för AOI, vilken ger detta bolag rätt att väcka talan mot Mindo för att kräva ersättning i enlighet med tillämplig italiensk rätt, men att tribunalen med stöd av ingiven bevisning hade bedömt att AOI och Mindo troligen hade kommit överens om att AOI inte skulle kräva ersättning från Mindo.

Domstolens bedömning

- 29 Skyldigheten att motivera domar följer av artikel 36 i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 första stycket i denna stadga och artikel 81 i tribunalens rättegångsregler är tillämplig på tribunalen. Enligt fast rättspraxis ska det av motiveringen till tribunalens domar klart och tydligt framgå hur denna har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för avgörandet och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning (se dom av den 19 december 2012 i mål C-288/11 P, Mitteldeutsche Flughafen och Flughafen Leipzig-Halle mot kommissionen, punkt 83 samt där angiven rättspraxis).
- 30 Avsaknad av eller otillräcklig motivering innebär dessutom ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, och utgör en grund avseende tvingande rätt som ska prövas ex officio av unionsdomstolen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 mars 2000 i mål C-265/97 P, VBA mot Florimex m.fl., REG 2000, s. I-2061, punkt 114, och beslut av den 7 december 2011 i mål C-45/11 P, Deutsche Bahn mot harmoniseringsbyrån, punkt 57).
- 31 Domstolen konstaterar härvid att flera av slutsatserna i den överklagade domen är bristfälligt motiverade.
- 32 Det ska för det första erinras om att kommissionen genom det angripna beslutet ålade AOI och Mindo böter på 10 miljoner euro och angav att Mindo var solidariskt ansvarigt att betala 3,99 miljoner euro. AOI betalade, såsom tribunalen har angett i punkt 82 i den överklagade domen, bötesbeloppet i dess helhet den 14 februari 2006.
- 33 Tribunalen konstaterade i den överklagade domen med fog att Mindo enligt artikel 2 i det angripna beslutet var ett av de bolag som detta beslut var riktat till och att det var solidariskt ansvarigt att betala 3,99 miljoner euro.
- 34 I punkt 85 i den överklagade domen angav tribunalen att ”ogiltigförklaring eller ändring av det angripna beslutet på det sätt som [Mindo] har yrkat ... inte skulle medföra någon fördel för [bolaget], eftersom hela det bötesbelopp som [det] ålades att betala redan har betalats av [AOI], solidariskt ansvarigt med [Mindo], och att [AOI], ... inte har väckt talan mot [Mindo] för att få ersättning för en

del av det betalda beloppet – detta trots att det har gått över fem år sedan nämnda betalning”. Tribunalen gjorde vidare i punkt 87 i domen bedömningen att Mindo inte i tillräcklig mån hade styrkt att AOI har en fordran mot bolaget.

- 35 Mindo gjorde emellertid vid tribunalen gällande att AOI:s betalning av hela bötesbeloppet medförde att det hade uppstått en fordran mot bolaget som AOI kunde kräva att Mindo skulle betala i egenskap av solidariskt betalningsansvarigt för en del av de böter som kommissionen hade ålagt dessa två bolag.
- 36 Det framgår av Mindos svar av den 6 januari 2011 på tribunalens frågor att ”en part med solidariskt ansvar, efter att ha betalat hela skulden till fordringsägaren, kan kräva övriga gäldenärer på ersättning av de belopp som har betalats för deras räkning”. Det framgår för övrigt av kommissionens yttrande av den 21 februari 2011 över de handlingar som ingetts i enlighet med artikel 64 i tribunalens rättegångsregler att det mellan parterna var ostridigt att AOI, enligt italiensk rätt gällande parternas respektive bidrag vid betalning av en fordran för vilken de har solidariskt ansvar, kan kräva att Mindo bidrar till betalningen av böterna.
- 37 Tribunalen fann trots dessa argument att AOI:s betalning av hela bötesbeloppet inte var tillräckligt för att en fordran skulle uppstå mot Mindo i egenskap av solidariskt betalningsansvarigt för böterna. Domstolen konstaterar härvid att tribunalen inte har angett en tillräcklig motivering för denna bedömning.
- 38 Det framgår dessutom av punkt 72 i den överklagade domen och av handlingarna i målet att Mindo vid tribunalen ett flertal gånger tog upp frågan om preskriptionstiden för AOI:s rätt att väcka talan och att det i synnerhet framförde argumentet att AOI, sedan detta bolag hade betalt hela det bötesbelopp som kommissionen ålagt de båda bolagen, har rätt att väcka talan mot Mindo för att kräva detta bolag på ersättning för dess andel av bötesbeloppet. Mindo gjorde gällande att denna preskriptionstid löper ut först den 14 februari 2016.
- 39 Tribunalen angav i det avseendet emellertid endast att ”det [hade] gått över fem år sedan” AOI:s betalning och att Mindo inte i tillräcklig mån hade styrkt att AOI ”fortfarande [kunde]” göra gällande fordran. Den gjorde således inte någon prövning av huruvida AOI:s rätt i detta avseende hade preskriberats, trots att Mindo vid tribunalen hade åberopat italiensk lagstiftning enligt vilken preskriptionstiden för den solidariskt ansvariga gäldenärens ersättningsanspråk var tio år och trots att de argument som åberopats i detta avseende var tillräckligt klara och tydliga för att tribunalen skulle kunna ta ställning till dem.
- 40 Vid sådant förhållande finner domstolen att det var oriktigt av tribunalen att i punkterna 85 och 87 i den överklagade domen slå fast att en ogiltigförklaring eller ändring av det angripna beslutet inte skulle medföra någon fördel för Mindo och att detta bolag inte i tillräcklig mån har styrkt att AOI hade en fordran på Mindo, enbart med hänvisning till att AOI hade betalat Mindos skuld, utan att förklara varför denna betalning inte var tillräckligt för att en fordran skulle uppstå mot Mindo.
- 41 Av det ovan anförda följer att tribunalen, genom att underlåta att bemöta en central del av Mindos resonemang, har åsidosatt sin motiveringskyldighet enligt artikel 36 i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 första stycket i denna stadga och artikel 81 i tribunalens rättegångsregler är tillämplig på tribunalen.
- 42 För det andra konstaterar domstolen att tribunalen i punkt 87 i den överklagade domen slog fast att även om det antogs att AOI hade en fordran mot Mindo, hade Mindo inte i tillräcklig mån styrkt att AOI ”fortfarande [kunde]” göra gällande denna fordran.
- 43 Det framgår emellertid av punkt 71 i den överklagade domen att Mindo vid tribunalen hade påpekat att AOI i framtiden kunde väcka regresstalan mot Mindo enligt tillämplig italiensk rätt. I sitt svar den 20 maj 2011 på tribunalens frågor förklarade Mindo bland annat att ”innehavare av fordringar som

uppstått innan avgörandet”, såsom AOI, enligt italiensk rätt kan väcka talan vid domstol i syfte att erhålla ett föreläggande om betalning riktat mot Mindo, till och med efter det att ackordet har verkställts, under förutsättning att de kvotdelar och tidsfrister som angetts i det fastställda ackordet iakttas.

- 44 För att bemöta detta argument var det således inte tillräckligt att endast ange, såsom tribunalen gjorde i punkt 91 i den överklagade domen, att Mindo inte hade angett någon förklaring till varför bolaget kvalificerade AOI som ”tidigare borgenär” eller till varför AOI dittills inte hade försökt att göra sin fordran gällande.
- 45 Trots att Mindo hade anfört att AOI fortfarande kunde göra sin fordran gällande, beaktade tribunalen inte det argument som i detta avseende visade sig vara avgörande för Mindo, nämligen att ackordsförfarandet innebär att ett företag under betalningsinställelse kan omstrukturera sin skuld i förhållande till samtliga borgenärer och därmed fortsätta sin verksamhet, såsom framgår av ett svar på tribunalens frågor av den 8 juli 2011.
- 46 Av tribunalens motivering till den överklagade domen framgår således inte klart och tydligt – så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning – varför den ansåg att Mindo inte hade styrkt i tillräcklig mån att AOI fortfarande kunde göra sin fordran gällande. Denna motivering uppfyller således inte det krav som har uppställts i den rättspraxis som anges i punkt 29 ovan.
- 47 För det tredje anförde tribunalen i punkt 87 i den överklagade domen att även om det antogs att AOI hade en fordran mot Mindo, hade Mindo inte heller styrkt i tillräcklig mån att AOI ”[hade] för avsikt” att göra denna fordran gällande.
- 48 Tribunalen krävde således att Mindo skulle bevisa att AOI hade för avsikt att göra gällande sin fordran. Detta krav framgår även av punkt 91 i den överklagade domen, där tribunalen påpekade att Mindo inte hade angett någon förklaring till varför AOI inte ens hade försökt att göra sin fordran gällande inom ackordsförfarandet och inte hade motsatt sig förfarandet, trots att en sådan fordran kunde inverka på de andra borgenärernas beslut att godta sökandens ackordsförslag.
- 49 Det framgår emellertid av den överklagade domen att AOI, genom skrivelse av den 30 mars 2011 och som svar på tribunalens skriftliga frågor, klargjorde att det hade för avsikt att väcka talan mot Mindo för att göra sin fordran gällande, att dess rätt att väcka en sådan talan ännu inte var preskriberad och att det inväntade att målet avgjordes i sak för att väcka talan. Det kan således konstateras att tribunalen underlät att beakta denna skrivelse.
- 50 Tribunalen uppställde därmed som krav för att Mindo skulle anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad att detta bolag måste bevisa att en tredje part hade för avsikt att försöka göra sin fordran gällande. Domstolen finner således att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att ålägga Mindo ett beviskrav som detta bolag omöjligen kan uppfylla för att visa att det har ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 51 Domstolen konstaterar mot denna bakgrund att grunden för tribunalens bedömning i punkt 87 i den överklagade domen är ett antal omständigheter som det redogörs för i punkterna 85, 88 och 92 i den domen. Tribunalen fann med hänvisning till dessa omständigheter, i punkt 93 i den överklagade domen, att ”det inte [var] uteslutet” att AOI hade åtagit sig att betala Mindos andel av bötesbeloppet eller att AOI hade avstått från att kräva ersättning av Mindo för denna andel.
- 52 Av den överklagade domen framgår även att tribunalen anmodade Mindo att inkomma med alla relevanta upplysningar och handlingar angående överenskommelser som Mindo eventuellt hade ingått med AOI, om sistnämnda bolags betalning av böterna och angående möjligheten att begära ersättning från Mindo av en del av de inbetalda böterna. I punkt 92 i den överklagade domen har tribunalen själv

konstaterat att de handlingar som Mindo ingett för att efterkomma denna anmodan inte innehåller någon garanti eller stadgande om ersättning till Mindo för det fall kommissionen skulle komma att ålägga bolaget böter.

- 53 Den formulering som används i punkt 93 i den överklagade domen visar att dessa omständigheter inte är övertygande och att tribunalen endast konstaterade att det var sannolikt att det förhöll sig på ett visst sätt. Bedömningen att ett bolag, till vilket ett beslut från kommissionen om att ålägga böter är riktat, saknar ett berättigat intresse av att få saken prövad måste emellertid vila på mer än rena antaganden, i synnerhet då tribunalen har underlåtit att i tillräcklig utsträckning beakta ett antal omständigheter som åberopats av Mindo och som syftade till att belysa sakförhållandena i målet ur en annan vinkel eller till att påvisa att AOI fortfarande kunde väcka regresstalan för att erhålla betalning av åtminstone en del av sin fordran.
- 54 Av det ovan anförda följer att eftersom tribunalens bedömning är bristfälligt motiverad och denna har ålagt Mindo ett beviskrav som detta bolag omöjligen kan uppfylla, finns det grund för Mindos påstående att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den bedömde att bolaget inte hade styrkt något berättigat intresse av att få saken prövad.
- 55 Överklagandet ska således bifallas och den överklagade domen upphävas. Det saknas härvid anledning att pröva den andra grunden.
- 56 Enligt artikel 61 första stycket i domstolens stadga kan Europeiska unionens domstol, om den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande. I förevarande fall är målet inte färdigt för avgörande.
- 57 Målet ska följaktligen återförvisas till tribunalen och beslutet om rättegångskostnader anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjunde avdelningen) följande:

- 1) **Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 5 oktober 2011 i mål T-19/06, Mindo mot kommissionen, upphävs.**
- 2) **Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.**
- 3) **Frågan om rättegångskostnader anstår.**

Underskrifter